

ter med at være til stede, og det sker over en 10-årig periode. Samtidig med at der sker denne udvikling, bliver summen af det hele totalt et udligningsniveau på 85 pct., hvilket betyder, at hovedstadsudligningen bliver gradvis mindre.

Kl. 14.10

Der er i ordningen plads til, at særlig vanskeligt stillede kommuner bliver tilgodeset. Det er ikke muligt at lave et udligningsniveau, som er så højt, at man fuldstændig tilgodeser alle kommuner. F.eks. har vi Lolland, som har været et selvstændigt problem, og derfor etableres der jo en ordning for særlig vanskeligt stillede kommuner, hvor der er 180 mio. kr. plus de 150 mio. kr. til rådighed. Der kan man lave flerårige aftaler på toppen af udligningssystemet og derved få en situation, hvor Lolland også bliver kompenseret for kommunalreformen og de faktorer, som jeg nævnte.

Så er der det forhold, at de socialøkonomiske vægte er øget fra 20 til 30 pct., og at pengene dermed er flyttet hen, hvor de sociale opgaver er størst. Disse sociale vægte bliver gradvis øget over de næste 8 år fra 30 til 32 pct., således at man løbende flytter pengene derhen, hvor der er det største behov.

Så er der indført en udligning af selskabsskatten, således at 50 pct. af selskabsskatten udlignes. Der er kommuner, der har meget store indtægter fra selskabsskat, og de deltager nu også i udligningsreformen. Det betyder jo, at det fortsat for en kommune kan betale sig at tiltrække erhverv, men man må altså indstille sig på, at der ryger 50 pct. til det overordnede.

Der indføres en overgangsordning, og det betyder bl.a., at skatterne er fastlagt for 2007, men jeg kan ikke pointere nok, at fra 2008 er der altså ikke tale om et skatteloft. Det betyder, at fra 2008 vil det være kommunalbestyrelsen, som fastlægger sin skatteprocent og dermed, hvordan man vil behandle borgerne.

Der har været en drøftelse af afskaffelse af selvbudgettering. Kommunernes Landsforening siger: Hvad har det egentlig med udligningssystemet at gøre? Der kan man sige, at den nye ordning med, at det skulle ske på det statsgaranterede grundlag, og at man efterfølgende blev reguleret, hvis man havde en vækst – det var det system, som var lagt ind i lovforslaget – er et fremragende system, som vil give kommunerne den bedste af alle verdener.

Men Kommunernes Landsforening har gjort meget kraftig indsigelse imod det, og derfor sy-

nes jeg, det skal overvejes at gå tilbage til det gamle system, hvor man altså har selvbudgettering som en mulighed og det statsgaranterede grundlag som en mulighed.

Det er altså for mig uforståeligt, at man ligesom har det ønske, medmindre man altså har det principielle udgangspunkt, at selvbudgettering og dermed kommunalt selvstyre er det bedste, og så må det, om jeg så må sige, gå, som det bedst kan. Men vi vil i hvert fald være villige til at se på det spørgsmål.

Jeg synes, profilen i det her forslag er god, og vi kan fra De Konservatives side derfor stemme for dette lovforslag og hele pakken.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Nu kom ordføreren klogt nok selv ind på spørgsmålet om, hvor stor udgiftsudligningen er. For hvis man ikke har interesseret sig for det under forhandlingerne, så kan man selvfølgelig heller ikke svare på det. Men når det har været et interessant spørgsmål at stille og det er et endnu mere interessant svar at få, så er det, fordi det jo simpelt hen er den ene halvdel af udligningen.

Alt det, vi taler om, er kommunalreformen, og så er der en udligningsreform, og den består af en indkomstudligning og en udgiftsudligning. Udgiftsudligningen er der ingen af ordførerne, der stemmer for det her forslag, der har kunnet fortælle hvor stor er. Jeg kan godt afsløre, at det er, fordi den er lille. Det er derfor, det ikke er interessant.

Det er afslørende, at man har siddet i lange forhandlinger med mange og store bunker papirer og det ikke er et spørgsmål, der har interesseret nogen. Jeg kan se, at det i hvert fald heller ikke interesserer indenrigsministeren at komme med svaret, for det har han afvist at give.

Så vil jeg gerne sige med hensyn til det at kigge på de socialdemokratiske kommuner og de konservative kommuner: Jeg har ikke sagt, at forhandlerne har siddet og kigget på, at det skulle gå godt eller skidt for denne eller hin kommune. Men jeg synes, det er paradoksalt, at fem socialdemokratiske kommuner, der ikke er særlig store, tilsammen skal betale en regning, der er større end den regning, de ni konservative kommuner skal betale, når disse ni konservative kommuner samtidig har et indbyggertal, der er langt mere end dobbelt så stort, som det, der er i de fem socialdemokratiske.